

Андерсон Пол Вільям

Біографія

Пол Андерсон (повне ім'я — Пол Андерсон / Poul William Anderson) народився в 1926 році в сім'ї вихідців з Данії, чим і пояснюється незвичне для англійської мови написання його імені — Poul.

Перша проба пера відноситься до років навчання Андерсона на фізичному факультеті університету Міннесоти в Міннеаполісі. Саме тоді, в середині 40-х років, кілька його оповідань опублікував знаменитий журнал "Astounding Science Fiction", який очолював тоді не менш знаменитий Джон В. Кемпбелл. Настільки ранній успіх на літературному терені відвернув юнака від фізики, по якій він спеціалізувався і захистив диплом. Андерсон зронив якість: "Я вирішив почекати з фізикою і посидіти рік-другий за друкарською машинкою". Цей "рочок", на радість любителів, розтягнувся більше ніж на півстоліття.

Перша публікація Андерсона в НФ — розповідь "Завтрашні діти" (1947), написаний спільно з Ф.Н.Уолтропом.

Перший роман Андерсона "Мозгова хвиля" побачив світ у 1954 році, а слідом на читача обрушилася буквально лавина романів, повістей і оповідань. Звичайна "норма" письменника — дві-три книги на рік. Творчі інтереси Андерсона незвичайно різнобічні. З-під його пера виходять дитячі і науково-популярні книги, авантюрні романи і детективи, переробки і переклади середньовічних скандинавських саг і, звичайно, науково-фантастичні романи, повісті, оповідання. Серед романів простежуються два циклу. Перший — про Галасоціотехніческой Лізі і космічному торговця Ніколаса Ван рійное: "Війна крилатих людей" (1958), "Торговець — завжди торговець" (1964), "Зловмисники" (1966), "Сатанинські гри" (1969), "Міркхейм" (1977), "Книга воріт бурі" (1978). Другий цикл присвячений пригодам агента Земний імперії Доменіка Фландрії: "Віддайте нам зірки" (1959), "Землянин, геть звідси" (1960), "Травнева орбіта" (1961), "Агент Земний імперії" (1965), "Мічман Фландрії" (1966), "Пекельний цирк" (1970), "Лицар Фландрії" (1974), "Імперська гра" (1984).

Андерсона як письменника-фантаста насамперед займають наукові проблеми. Це і польоти в космос ("Довгий шлях додому" — 1954 "Після Судного дня" — 1963 "Тау нуль" — 1970), і подорожі в часі ("Патруль часу" — 1961 "Танцівниця з Атлантиди" — 1971) , і антропологія, і етика, не кажучи вже про фізику, яка так чи інакше присутня у всіх науково-фантастичних творах письменника. Нерідко Андерсон черпає свої ідеї з історії, яку, треба віддати йому належне, він знає професійно глибоко: "Хрестовий похід в небеса" (1971), "Танцівниця з Атлантиди", трилогія про Останньому Вікінг (1981). Остання, щоправда, носить скоріше авантюрно-історичний, ніж фантастичний характер. А ось роман "Буря літньої ночі" (1974) належить до жанру так званої "альтернативної історії": що могло б бути, одержимий в громадянській війні в Англії перемогу не пуритани, а роялісти.

Для творчості Андерсона особливо характерно захоплення міфами і переказами різних народів і в першу чергу скандинавськими: романи "Зламаний меч" (1954), "Сага про Хольве Краків" (1973), повість "Діти водяного царя" (1973).

Про художньому рівні творів всіх цих жанрів говорить перелік отриманих Андерсоном нагород: йому сім разів присуджувалася премія "Х'юго", тричі — премія "Х'юго", в 1978 році він отримав премію "Гендальф", або, як він називається офіційно, Меморіальну премію Джона Р . Р. Толкіна.

Як зауважив одного разу відомий редактор, письменник і критик Деймон Найт, "... серед мислителів Андерсона можна віднести до раціоналістам, а серед письменників — до романтикам. Настільки парадоксальне поєднання виявилось дуже плідним ".

Пол Андерсон помер від раку 31 липня 2001 року власному будинку під Сан-Франциско. У Андерсона залишилася дружина Карен, яка часом виступала в якості його співавтора. Зять Андерсона також відомий фантаст — Грег Бір.